Lietas Nr. 142320512
Lietas arhīva Nr. 104AA-0609-14/25

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2014.gada 26.augustā

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:

tiesnese I.Brimerberga,

tiesneses D.Kalniņa un S.Amola

rakstveida procesā Rīgā, Abrenes ielā 3, izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu sakarā ar **Rīgas pašvaldības policijas** pilnvarotā pārstāvja /pers. B/ apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2014.gada 14.februāra spriedumu.

Aprakstošā daļa

2012.gada 4.aprīlī Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes inspektore sastādījusi administratīvā pārkāpuma protokolu-paziņojumu Nr.109216423 (turpmāk tekstā – Protokols-paziņojums) par to, ka 2012.gada 4.aprīlī plkst.11.39 transportlīdzeklis Opel, ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ (turpmāk tekstā – arī Transportlīdzeklis), bija novietots stāvēšanai Aiviekstes ielā pretī Lomonosova ielas 10.namam, Rīgā, pārkāpjot 2004.gada 29.jūnija Ministru kabineta noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk tekstā – arī CSN) 135.4.punkta prasības.

Protokolā-paziņojumā norādīts, ka atbildība par šo pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā – Latvijas APK) 149.^{10}panta piektās daļas 6.punktā.

Par konstatēto pārkāpumu transportlīdzekļa vadītājam, kas neatradās notikuma vietā, piemērots naudas sods Ls 30 apmērā.

Pie administratīvās atbildības sauktā persona /pers.E/Protokolu-paziņojumu apstrīdējis.

Ar Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes 2012.gada 17.maija lēmumu Nr.10/109216423/1065 (turpmāk tekstā – arī Lēmums), ar Protokolu-paziņojumu uzliktais sods atstāts negrozīts.

2012.gada 20.jūnijā Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā saņemta /pers. E/ sūdzība par Lēmumu.

Ar Administratīvās rajona tiesas 2014.gasa 14.februāra spriedumu Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes 2012.gada 17.maija lēmums Nr.10/109216423/1065 atcelts un lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā izbeigta.

Pirmās instances tiesa secinājusi, ka lietā nav strīda par to, ka /pers. E/ transportlīdzeklis tika novietots stāvēšanai Protokolā–paziņojumā norādītajā laikā un vietā. Lietā ir strīds, vai pārkāpuma vietā redzamais ceļa apzīmējums ir nepārtrauktā ceļa apzīmējuma līnija, proti, 920.ceļa apzīmējums. Tāpat lietā ir strīds par to, vai attālums starp transportlīdzekli un nepārtraukto ceļa apzīmējuma līniju ir pierādīts ar pieļaujamiem pierādīšanas līdzekļiem.

Tiesa konstatējusi, ka konkrētajā lietā iestāde /pers. E/ vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā pierāda ar Protokolu – paziņojumu, kurā norādīts, ka „nav 3 m līdz 920.līnijai", un fotogrāfijām, bet attāluma mērījumi nav veikti, tas noteikts vizuāli (pēc acumēra), nav sastādīta pārkāpuma vietas shēma ar attālumiem.

Izvērtējot fotogrāfijas, tiesa secinājusi, ka no fotogrāfijām nav iespējams noteikt precīzu attālumu, ka 3 m neesamība nav acīmredzama, līdz ar to, tiesa norādījusi, ka rodas pamatotas šaubas par Ceļu satiksmes noteikumu neievērošanu, ka šīs šaubas lietas izskatīšanā nav iespējams novērst, jo precīzu mērījumu noteikšana no lietā esošajām fotogrāfijām nav iespējama.

Tiesa uzskatījusi, ka minētajos apstākļos tikai mērījumi pārkāpuma konstatēšanas vietā vai pārkāpuma vietas shēma, kurā būtu norādīti attālumi starp konkrētiem objektiem, var pierādīt faktu, ka ir izdarīts konkrētais administratīvais pārkāpums.

Tiesa, izvērtējot lietā esošos pierādījumus, konstatējusi, ka nav iespējams gūt pārliecību par /pers. E/ vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

Ņemot vērā pierādījumu trūkumu un to, ka tieši iestādes pienākums ir pierādīt personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, tiesa atzinusi, ka lietā nav pierādīts Latvijas APK 149.^{10}panta piektās daļas 6.punktā definētais administratīvā pārkāpuma sastāvs – transportlīdzekļa novietošana stāvēšanai vietā, kur attālums starp brauktuves nepārtraukto ceļa apzīmējuma līniju, sadalošo joslu vai pretējo brauktuves malu un apturētu transportlīdzekli ir mazāks par 3 m.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzinusi, ka lēmums par /pers. E/ saukšanu pie administratīvās atbildības, atzīstams par nepamatotu un prettiesisku.

Par pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas sūdzību iesniedzis Rīgas pašvaldības policijas pilnvarotais pārstāvis /pers. B/ (turpmāk tekstā – arī sūdzības iesniedzējs), lūdzot spriedumu atcelt.

Sūdzības iesniedzējs norādījis, ka pirmās instances tiesa lietā esošos pierādījumus nav vērtējusi kopsakarībā, jo, pamatojoties uz lietā pievienotajiem pierādījumiem, redzams, ka Transportlīdzeklis ir novietots paralēli ceļa apzīmējumam Nr.920, kas saskaņā ar Protokolu-paziņojumu un Lēmumu, radīja administratīvā pārkāpuma sastāvu, par kuru iestājas Latvijas APK 149.^{10}panta piektās daļas 6.punktā noteiktā atbildība.

Turpinājumā sūdzības iesniedzējs norādījis, ka piemērojot administratīvo sodu, iestāde izvērtēja lietderības apsvērumus, jo tika izvērtēta administratīvā akta vajadzība un piemērotība attiecīgā mērķa sasniegšanai panākt to, lai ceļu satiksmes dalībnieki ievēro automašīnu novietošanas noteikumus.

Lūdzot atstāt negrozītu iestādes lēmumu, Sūdzības iesniedzējs atsaucies uz Administratīvās rajona tiesas Valmieras tiesu nama 2013.gada 4.marta spriedumu lietā Nr.142268812, kurā kā vienīgie pierādījumi ir kalpojuši Ceļu policijas inspektora uzņemtie fotoattēli, kā arī uz Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu nama 2013.gada 28.jūnija spriedumu lietā Nr.142288012, kurā tiesa nav vērtējusi mērījumu precizitāti, taču vērtējusi pārkāpuma nozīmīgumu attiecībā pret citiem satiksmes dalībniekiem.

Izvērtējot apelācijas sūdzībā norādīto un pamatojoties uz Latvijas APK 289.^{20}panta pirmās daļas nosacījumiem, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija (turpmāk tekstā – arī Tiesu kolēģija) secina, ka apelācijas sūdzības iesniegšanas kārtība ir ievērota un saskaņā ar Latvijas APK 289.^{21}panta nosacījumiem, apelācijas sūdzība apgabaltiesā ir izskatāma rakstveida procesā, bet pamats tiesai pēc savas iniciatīvas pieņemt lēmumu par sūdzības izskatīšanu tiesas sēdē, nebija objektīvi konstatējams.

Motīvu daļa

Tiesu kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums ir likumīgs, pamatots un tas atstājams negrozīts, bet apelācijas sūdzība ir noraidāma kā nepamatota.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{21}panta un 289.^{22}panta nosacījumiem, apelācijas instances tiesa ievēro šī kodeksa divdesmit trešajā „a" nodaļā noteikto tiesvedības kārtību un taisa nolēmumu administratīvā pārkāpuma lietā atbilstoši minētās nodaļas prasībām.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{13}panta trešo daļu, ja tiesnesis, izskatot sūdzību atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Tiesu kolēģija, pārbaudījusi Administratīvās rajona tiesas 2014.gada 14.februāra sprieduma motivāciju atzīst, ka tā ir pareiza un pilnībā pietiekama, līdz ar to, saskaņā ar Latvijas APK 289.^{13}panta trešo daļu, pievienojas pirmās instances tiesas spriedumā ietvertajam pamatojumam un izvērstāku argumentu izklāstu šajā sakarā nenorāda.

Tiesu kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas secinājumam, ka lietā nav pierādīts Latvijas APK 149.^{10}panta piektās daļas 6.punktā definētais administratīvā pārkāpuma sastāvs – transportlīdzekļa novietošana stāvēšanai vietā, kur attālums starp brauktuves nepārtraukto ceļa apzīmējuma līniju, sadalošo joslu vai pretējo brauktuves malu un apturētu transportlīdzekli ir mazāks par 3 m.

Tiesu kolēģija atzīst par nepamatotu sūdzības iesniedzēja viedokli, ka pirmās instances tiesa nav vērtējusi lietā esošos pierādījumus kopsakarībā.

Atbilstoši Latvijas APK 244.pantam, institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Tiesu kolēģija secina, ka pirmās instances tiesa ir pareizi konstatējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, vispusīgi novērtējusi pierādījumus un pamatoti atzinusi, ka lēmums par /pers. E/ saukšanu pie administratīvās atbildības, atzīstams par nepamatotu un prettiesisku, tādēļ atceļams un atbilstoši LAPK 239. panta 1. punktam lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā pret /pers. E/ izbeidzama administratīvā pārkāpuma sastāva trūkuma dēļ.

Tāpat kā Administratīvās rajona tiesa, arī Krimināllietu tiesu kolēģija secina, ka lietā attāluma mērījumi no /pers. E/ transportlīdzekļa līdz 920. ceļu apzīmējumam nav veikti un, ka 3 m attālumu Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes inspektore noteikusi vizuāli. Pirmās instances tiesas konstatējums, ka vizuāls attēlu vērtējums neļauj izdarīt pārliecinošus secinājumus par attālumu, tādēļ pastāv saprātīgas šaubas, kas nav novēršamas un tās tulkojamas par labu /pers. E/, ir pilnīgi pamatots. Līdz ar to lietā nav pierādīts, ka attālums no /pers. E/ transportlīdzekļa līdz 920.ceļu apzīmējumam ir mazāks par 3 metriem, ko pareizi ir atzinusi pirmās instances tiesa.

Tas apstāklis, ka pirmās instances tiesas viedoklis nesakrīt ar iestādes viedokli par to, ka 2012.gada 4.aprīlī plkst.11.39 Transportlīdzeklis bija novietots stāvēšanai Aiviekstes ielā pretī Lomonosova ielas 10.namam, Rīgā, pārkāpjot CSN 135.4.punkta prasības, neliecina, ka tiesa nav vērtējusi lietā esošos pierādījumus kopsakarībā.

Tiesu kolēģija kā nekorektu uzskata sūdzības iesniedzēja atsauci uz Administratīvās rajona tiesas Valmieras tiesu nama 2013.gada 4.marta spriedumu lietā Nr.142268812 un Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu nama 2013.gada 28.jūnija spriedumu lietā

Nr.142288012, jo minētajās lietās konstatēti atšķirīgi, ar konkrēto lietu nesaistīti, lietas faktiskie apstākļi.

Tiesu kolēģija konstatē, ka Rīgas pašvaldības policijas pilnvarotā pārstāvja /pers. B/ sūdzība nesatur faktus par lietas apstākļiem, kas nebija zināmi, pieņemot nolēmumu pirmās instances tiesā, un, kas būtu par pamatu likumīga sprieduma atcelšanai.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{21}pantu, 289.^{22}pantu, 289.^{12}panta otrās daļas 1.punktu, Tiesu kolēģija

n o s p r i e d a

Administratīvās rajona tiesas 2014.gada 14.februāra spriedumu atstāt negrozītu, bet iesniegto apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnese I.Brimerberga

Tiesneses D.Kalniņa

S.Amola